

Asse heeft nood aan duidelijke visie op veiligheid (p. 2)

Hartjes van de N-VA (p. 3)

Asse

MAART 2023, NR. 1 | V.U.: JORIS VAN DEN CRUIJCE, BLOKLAAN 42, 1730 ASSE

asse@n-va.be

www.n-va.be/asse

N-VA Asse

Woordje van de voorzitter

In januari kwam Europees Parlementslid Assita Kanko op bezoek in Asse. “Ik vind het racistisch dat mensen mij in het Frans aanspreken omdat ik een zwarte huidskleur heb”, zei ze. “Het is de toekomst die telt, niet de afkomst.” Dat kan ik alleen maar beamen. In Asse willen we niet in hokjes denken. Asse wil een gemeente zijn waarin iedereen samen leeft, samen werkt en samen feest. En Nederlands spreken, daar kunnen we elkaar bij helpen.

We werken aan een gemeente waarin we elkaar verstaan. En in Asse is de voertaal het Nederlands. Veel inwoners van onze gemeente zijn Nederlands aan het leren. Daarom spreken we best Nederlands aan de schoolpoort, in de winkel en op de markt. Zo helpen we elkaar en zo helpen we hen die aan het leren zijn. Elk gesprek is een oefenkans!

Ik nodig u graag uit voor ons jaarlijkse etentje op 1, 2 en 3 april in De Toverfluit. U bent welkom voor een hapje en een gezellige babbel met onze bestuursleden. Tot dan?

Joris Van den Cruyce
Voorzitter

NIEUWJAARSRECEPTIE was groot succes

Tijdens onze nieuwjaarsreceptie in Den Eenhoorn in Asbeek interviewde Sigrid Goethals Europarlementslid Assita Kanko. Veel Assenaren hingen aan haar lippen en lieten zich inspireren door haar ongelooflijke verhaal.

Assita is ervaringsdeskundige als het gaat over integratiebeleid. Ze vertelde dat ze jarenlang in Brussel woonde. Bij haar aankomst in België en tijdens de procedure werd haar niet verteld dat er in België ook een Vlaams landsgedeelte is. Dat zocht ze zelf uit en ze leerde op eigen houtje over de Vlaamse cultuur en gewoonten. Het was een ontzettend boeiend gesprek dat ons inspireert om in Asse een doordacht beleid te voeren.

EETFESTIJN N-VA Asse

Zaterdag 1 april vanaf 18 uur
Zondag 2 april van 11.30 tot 16 uur
Maandag 3 april vanaf 18 uur

Zaal De Toverfluit, Gemeenteplein25

Kom lekker eten en geniet van een gezellig samenzijn.
Iedereen welkom!

Een gesprek met Marc Dillen

Asse heeft nood aan een duidelijke visie op veiligheid

Na zijn schoolcarrière in het atheneum van Asse vervolgde Marc Dillen zijn studieloopbaan in de Rijkswachtschool in Etterbeek. Professioneel was hij onder andere actief bij de rijkswachtbrigade van Asse en bij de BOB, maar hij was voornamelijk lesgever en opleidingsverantwoordelijke. Marc beëindigde zijn carrière in de politieschool van het PIVO in Relegem. De N-VA wil veiligheid hoog op de agenda zetten en laat zich graag inspireren. Tijd dus voor een gesprek met Marc Dillen.

Marc, hoe schat je het veiligheidsprobleem in Asse in? Boeken we vooruitgang? En wat zijn de belangrijkste aandachtspunten?

Op de website van de politiezone AMOW (politie.be/5408/) vind je veel objectieve informatie over het korps en kan je lezen wat er in onze gemeente gebeurt. Asse wordt – net zoals veel andere gemeenten – geconfronteerd met woninginbraken, diefstallen uit/van voertuigen, intrafamiliaal geweld, druggebruik ... Onze politie reageert er adequaat op.

Cijfergegevens zijn belangrijk. Maar het veiligheidsgevoel van onze inwoners is minstens even belangrijk. Dat zit in Asse behoorlijk goed. Veiligheid heeft te maken met strafrecht, maar ook met gedrag in het verkeer, zwartwerk en sociale dumping, woonstfraude, ongecontroleerde migratie, milieudelicten, afwezigheid van ziekten en zelfs nette straten. Je moet dus op veel fronten actief zijn en er veel mensen bij betrekken.

Verder mogen we niet te veel veralgemenen. We moeten het handelen van elk individu apart bekijken en dat niet extrapoleren naar bijvoorbeeld de bevolkings- of leeftijdsgroep waartoe het behoort.

De politie werkt professioneler dan vroeger. De filosofie van de gemeenschapsgerichte politiezorg helpt daarbij. We werken bijvoorbeeld probleemoplossend samen met tal van andere actoren en de bestuurlijke overheid stuurt via de politieraad en het politiecollege het korps aan. Met het parket is er ook veel overleg. Typisch voor de Vlaamse rand en dus ook voor Asse is dat we geconfronteerd worden met de nabijheid van Brussel. Dat heeft ongetwijfeld een invloed op onze veiligheidsbeleving.

Waarvoor moeten we extra aandacht hebben?

Ik denk aan verschillende zaken:

- **zichtbare aanwezigheid en aanspreekbaarheid** van politie in het straatbeeld (ook de fietsbrigade);
- de herwaardering van de rol van wijkagent als echte **buurt-agent**;
- **'lik-op-stukacties'** zoals politie en parket eerder organiseren inzake het gsm-gebruik achter het stuur doortrekken

naar andere thema's (fietsstraat, irritant parkeren, sluikstorten ...);

- **burgers informeren over wat er gebeurt met hun klacht.** Op die manier creëren we vertrouwen en moedigen we onze inwoners aan om klachten of meldingen door te geven.
- ik geloof sterk in **klasadoptie** waarbij dezelfde politie-medewerker enkele keren per jaar het eerste leerjaar bezoekt en zo de school en de leerlingen leert kennen. En omgekeerd. Tijdens die bezoeken kunnen veel relevante thema's ter sprake gebracht worden.
- **'kleine' misdrijven moeten evenveel aandacht krijgen als 'grote'.** Zijn het meestal geen 'kleine' misdrijven zaken zoals diefstal, vandalisme, bedreigingen, inbraken in voertuigen, drugsgebruik ... waarmee onze inwoners geconfronteerd worden?

De N-VA wil de gemeenschap betrekken bij het aanpakken van problemen. Hoe kunnen we dat doen rond het thema veiligheid?

Burgers betrekken is mogelijk. Maar het is niet eenvoudig. Slaagt men er bijvoorbeeld in om voldoende vrijwilligers aan te trekken om te helpen bij burenbemiddeling? Toch moeten we die kaart trekken. Bekijk het project van burgemeester Theo Francken in zijn gemeente eens. Geëngageerde burgers worden daar betrokken bij een veiligheidskorps. Dat is direct engagement. Zou dat iets voor Asse zijn?

“

Dankzij de vele geëngageerde en hardwerkende politiemensen, magistraten en mandatarissen voel ik me veilig in onze gemeente. Dat mag ook eens gezegd worden.”

Bestuurslid in de kijker

RUDY LENGELER

Rudy, we kennen je al jarenlang als lid, bestuurslid en boegbeeld van de N-VA. Hoe is dat begonnen?

In 1989 werd ik lid van de Volksunie. Begin jaren '90 engageerde ik me als bestuurslid. Ook Etienne Keymolen, Miel Saerens en Peter Verbiest zaten toen al in het bestuur. De vergaderingen vonden plaats in de Bellevue en daarna verhuisden we naar het vergaderzaaltje van het Kummelhof. Sinds de renovatie van het oud-gasthuis vergaderen we daar. Ik heb vijftien jaar in de OCMW-raad gezeteld en ik was zes jaar gemeenteraadslid.

Ons jaarlijkse etentje staat voor de deur. Jij bent al heel lang één van de drijvende krachten.

Het jaarlijkse etentje bestaat al langer dan vijftig jaar. Heel wat locaties passeerden de revue. We begonnen in het Kummelhof, passeerden langs Den Bloeyenden Wijngaerd, de Canteclaer (nu Made in Italy) en het Gildenhof. Uiteindelijk kwamen we in De Toverfluit terecht.

Toen ik begon te helpen bij de etentjes in 1990 zwaaiden de echtgenotes van de

toenmalige bestuursleden de plak. Joske van Herman Danhieux, Gilberte van Piet Verbiest, Mariake van Jan Van der Beken en Julia Cooreman waren er toen ook al bij. De mannen – onder leiding van Herman Danhieux en Jan Van der Beken – zorgden voor de organisatie ervan. We deden toen nog alles zelf, zonder professionele kok. Voor onze huisgemaakte garnaalkroketteren en voor de paling in 't groen kwamen onze bezoekers van ver.

Eten koken en serveren aan 1.000 mensen op een weekend is een heel werkje?

Ik sta in voor de organisatie van de keuken en de zorg voor het eten. Dat begint al met een eerste vergadering in januari. Het etentje vraagt veel meer tijd dan enkel het eetweekend zelf. Ik doe de bestellingen en wanneer er zaken zijn die niet geleverd worden, dan haal ik ze zelf op. Desnoods met mijn aanhangwagen. Met onze kok Toon Verelst pakken wij het nu veel professioneler aan. Onze gerechten zijn allemaal super lekker en ons etentje staat bekend als een van de beste van de streek. Daar zijn we trots op!

Namens het bestuur en de vele tevreden eters: bedankt Rudy!

Bart De Wever: "Het is tijd voor confederalisme"

België is het land van stilstand, blokkering en economische achteruitgang. **Om uw welvaart te beschermen**, moeten we dringend ingrijpen. Maar over uw belastingen, over uw pensioen, over migratie en kerncentrales heeft Vlaanderen weinig tot niets te zeggen. **De keuze is dus helder: het is confederalisme of de verarming.**

Met het confederalisme beslissen Vlaanderen en Wallonië zelf hoe ze hun eigen problemen willen aanpakken, met eigen oplossingen en eigen centen.

Het is tijd om dit land te deblokkeren. Het is tijd om te kiezen.

Het is tijd voor confederalisme.

Wat betekent het confederalisme voor u?

Confederalisme is geen ver-van-uw-bedshow. Het bepaalt uw leven en beschermt onze Vlaamse welvaart.

Hoe zorgen we er met het confederalisme voor dat uw kinderen en kleinkinderen hun toekomst kunnen uitbouwen? Dat werkloosheidsuitkeringen in de tijd beperkt worden, uw gezondheidszorg betaalbaar is en uw pensioen verzekerd? Hoe garandeert confederalisme dat het licht blijft branden met kernenergie, dat de treinen op tijd rijden en criminaliteit aangepakt wordt?

U vindt de antwoorden op deze en andere vragen op

www.confederalisme.vlaanderen

NVA
NIEUW-VLAAMSE ALLIANTIE

